

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut til EM2021 at udarbejde en redegørelse tilbageføring af ansvaret for sundhedsvæsenet til Staten. Redegørelsen skal indeholde hvilke konsekvenser en tilbageføring af ansvaret vil få på økonomien, på medarbejderområdet, på servicen, for landet samt til patienterne.

(Atassuts Inatsisartutgruppe)

(1. behandling)

Når vi snakker om sundhedsvæsenet bliver der ofte snakket negativt om vores sundhedssystem. Disse historier overskygger desværre alle de gode historier der ellers er, men som vi ikke italesætter politisk.

Sundhedsvæsenet er en vigtig og væsentlig del af vores kernevelværd, da det drager omsorg for vores helbred fra vugge til grav. Der vil derfor opstå tidspunkter i hele ens liv, hvor det bliver nødvendigt at se sundhedsfagligt personale.

Befolkningsundersøgelsen viser, at vi lever alt for usundt, og at rigtig mange her i landet er præget af livsstilssygdomme, som følge af en usund livsstil. Jeg er derfor meget enig med Naalakkersuisoq for Sundhed, når hun siger, at noget af det vigtigste for vores samfund og for den enkelte er at tage ansvar for en sundere livsstil.

Der sker ikke noget, hvis ikke vi selv er indstillet på at tage et medansvar for ikke at komme dertil, hvor vi på grund af vores livsstil skal påbegynde et behandlingsforløb i sundhedsvæsenet. Det vil frigive så mange ressourcer til de patienter, der virkelig har brug for et grundigt behandlingsforløb.

Jeg ved reelt set ikke hvad der ligger til grund for ideen om, at det vil være mere ansvarligt at give ansvaret tilbage til staten.

Der er masser af tiltag i gang som stræber efter at yde en bedre service over for borgerne i hele landet. Tiltag vi selv har sat i gang fra politisk hold. Tiltag vi selv sætter dagsordenen på. Og tiltag som vi som noget af det første vil miste herredømmet over hvis ansvaret bliver lagt tilbage til Staten.

Vi ser hellere fra Demokraatit, at et bedre og mere effektivt samarbejde med Staten kan være med til at skabe bedre rammer i vores sundhedsvæsen herhjemme. Men vi skal også passe på ikke kun at kigge imod Danmark. Vi skal også kigge på, hvilke andre lande vi kan samarbejde med.

Vi skal være modige til at drøfte politisk, hvad vi gerne vil tilbyde af sundhedsfagligt personale rundt på kysten. Vi ser derfor frem til at følge sundhedskommissionens arbejde, som skal danne grundlag for en fremtidig sundhedsreform.

Sundhedsvæsenet skal være en attraktiv arbejdsplads, både for de hjemmehørende og for de udefrakommende, så de har lyst til at blive eller komme igen. Det er derfor vigtigt, at vi politisk drøfter, hvad det er for nogle type af ansættelser af sundhedsfagligt personale vi ønsker, og hvilke egenskaber vi ønsker, at det sundhedsfaglige personale skal have.

Hvordan kan vi forebygge mere effektivt, så vi sikrer at den næste generation ikke kommer til at leve med livsstilssygdomme i samme omfang som den der påvises i den seneste befolkningsundersøgelse?

Der er masser at tage fat i, og jeg er sikker på at der også er politisk villighed til at arbejde hen mod en langt sundere befolkning end vi har i dag, men det kræver også personligt ansvar.

Jeg er enig med Naalakkersuisut i, at vi ikke løser problemet ved at ligge ansvaret over til nogle andre. Jeg ved godt, at det Atassut beder om, er at få en redegørelse som skal belyse fordele og ulemper ved en eventuel tilbageførsel af ansvarsområdet til Staten, og ikke specifikt at vi om vi skal gøre det eller ej, men det mener vi fra Demokraatit ikke er nødvendigt og forkaster dermed dette beslutningsforslag men takker for at bringe debatten op.